

PETROLEUMSTILSYNET

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep

0033 Oslo

Vår saksbehandler
Bjørn Andreas Hanson

Deres ref.

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)

Dato

Ptil 2012/1393/OT/ØT/AVa/BAH 1.11.2012

Høring - Rapport om økt bore- og brønnaktivitet på norsk sokkel

Vi viser til Olje- og energidepartementets brev den 16.8.2012 der departement ber om høringsinnspill på rapporten "Økt bore- og brønnaktivitet på norsk sokkel".

Vedlagt følger Petroleumstilsynets notat "Høring - Rapport om økt bore- og brønnaktivitet på norsk sokkel" der vi gir våre høringsinnspill til rapporten.

Med hilsen

Anne Vatten e.f.
Direktør for Juss og Ramme

Olaf Thuestad
Spesialrådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk i Petroleumstilsynet og har derfor ingen signatur

Vedlegg: 1

Kopi:

Arbeidsdepartementet Postboks 8019 Dep 0030 Oslo

Høringsinnspill til rapport "Økt bore- og brønnaktivitet på norsk sokkel"

Generelt om rapporten

Rigg rapporten gir etter vår vurdering en god beskrivelse av riggmarkedet, aktører som er involvert, regler og prosesser relatert til riggoppgradering. Videre går rapporten igjennom tidligere rapporter som er utgitt om kostnader knyttet til rigger på norsk sokkel. I den sammenheng ser vi at temaene som blir belyst i denne rapporten allerede er grundig vurdert i tidligere rapporter og slik sett ikke bringer noe nytt når det gjelder virksomheten på norsk sokkel.

Når det gjelder sammensettingen av utvalget som har utarbeidet rapporten ser vi at det har manglet representasjon fra viktige interessenter som blant annet rederiforbundet og sentrale fagforeninger som SAFE og Lederne. Dette er etter vår vurdering en mangel ved rapporten.

Vi vil videre peke på at vår representant i utvalget underveis i arbeidet hadde en rekke kommentarer til rapporten, noen som er gjengitt som kommentarer/særmerknader i rapporten, men også kommentarer som ikke er ivarettatt. Enkelte av disse er tatt inn i denne tilbakemeldingen.

Generelt om fordyrende regelverkskrav

I rapporten kommer det fram at en reduksjon i bore- og brønncostnader på 30% vil redusere de direkte kostnadene knyttet til slike operasjoner med 500 milliarder kroner. Med utgangspunkt i de tallene som rapporten viser til så vil kostnadsreduksjonene ved rigginntak når det gjelder regelverkskrav etter vår vurdering utgjøre en veldig liten del av de skisserte totale kostnadsreduksjonene knyttet til bore- og brønnoperasjoner.¹ Dette forutsetter at eventuelle forskjeller i regelverkskrav ikke kan materialiseres i et høyere sikkerhetsnivå og at merkostnadene kan knyttes opp til regelverkskrav for norsk sokkel. Vår vurdering er derfor at rapporten til dels retter oppmerksomhet mot mindre sentrale kostnadsdrivere i bore- og brønnoperasjoner på norsk sokkel.

I mandatet blir det fremhevet at rapporten skal ha en helhetlig tilnærming hvor "*Ekspertgruppen skal legge til grunn et like høyt sikkerhetsnivå som vi har i dag*". Vi mener rapporten i hovedsak retter oppmerksomheten mot kostnadssidene i kravene og i liten grad viser til nytten av de samme kravene. For å kunne ha en reell diskusjon om hvilke krav som er fordyrende og ikke gir et høyere arbeidsmiljø- og sikkerhetsnivå, så bør det etter Ptils mening stilles større krav til at nyttesiden tas med og hvordan denne belyses. Det blir blant annet vist til et begrenset sett av sikkerhetsindikatorer for å sammenligne HMS-nivå mellom norsk og britisk sokkel. Dette gir etter Ptil sin mening ikke et reelt bilde av nytten ved arbeidsmiljøkrav og et begrenset bilde av nytten ved sikkerhetskrav.

Rapporten konkluderer videre med at kostnader forbundet med etterlevelse av krav til sikkerhet og arbeidsmiljø er for høye og en viktig årsak til et presset marked for flyttbare innretninger på norsk sokkel, og gir økte borekostnader. Denne konklusjonen er vanskelig å følge opp av flere grunner.

For det første differensierer rapporten ikke oppgraderingskostnader etter årsak til oppgraderinger. Våre erfaringer tilsier at det er flere mulige årsaker til tekniske oppgraderinger av flyttbare innretninger som kommer til norsk sokkel enn kun etterlevelse av krav til sikkerhet og arbeidsmiljø.

---

¹ Hvor stor andel er vanskelig å anslå, men med utgangspunkt i Maersk eksempelet og anslagsvis 15-40 rigger så vil disse kostnadene utgjøre et sted mellom ca 1-4 prosent av de skisserte totale kostnadsreduksjonene.

Rapporten velger videre dessuten ikke å differensiere oppgraderingskostnader etter type krav som nødvendiggjør oppgraderinger. Våre erfaringer tilsier at oppgraderinger av flyttbare innretninger som kommer til norsk sokkel også omhandler etterlevelse av internasjonale krav eller krav som gjelder i flere aktuelle sokkelregelverk.

I rapporten blir det trukket fram at regelverket og tolkningen av det til tider er uforutsigbart og dermed kostnadsdrivende. Vi mener dette er en noe unyansert uttalelse. For det første så konkluderer rapporten selv med at HMS kravene på norsk sokkel i all hovedsak er de samme i dag som for 10-12 år siden. Videre er det i Norge et godt utviklet trepartssamarbeid hvor det søkes å oppnå enighet om regelverksutvikling for å skape stabile og forutsigbare rammer for næringen. Når Ptil en sjelden gang må drive fram regelverksutvikling fordi næringen ikke selv har tatt tak utfordringer som er oppstått så må ikke dette misforstås med uforutsigbarhet.

Rapporten problematiserer kostnader forbundet med dokumentasjon av kravetterlevelse på norsk sokkel. Utgangspunktet til Ptil er at selskapene for å kunne styre og ha kontroll på sin virksomhet, inkludert den sikkerhets- og arbeidsmiljømessige delen av denne, dokumenterer alle prosesser, beslutninger og valg av løsninger uavhengig av om dette er et regelverkskrav eller ikke. Når så eventuelt Petroleumstilsynet fører tilsyn med selskapene så baserer vi oss på den dokumentasjonen som selskapene selv mener er nødvendig for å drive forsvarlig.

I sin omtale om bruk av standarder og normer i veiledningen er Norge i følge rapporten "*det eneste nordsjølandet som også anbefaler bruk av spesifikke normer og standarder*". Dette er en feil beskrivelse av de aktuelle forhold og er blitt kommentert og tilbakevist i tidligere utkast til rapporten, men ikke ivaretatt. I ettertid har vi tatt kontakt med våre kollegaer rundt nordsjøbassenget og fått bekreftet at de og anbefaler bruk av spesifikke normer og standarder. Uvalget ble videre utfordret med hensyn til om anbefalingen i så tilfelle var å gå bort fra denne måten å gi forutsigbarhet på for å understøtte bruken av funksjonskrav i regelverket, uten at dette er adressert i rapporten. Vi vil også peke på at næringen for det første er en sentral aktør i utarbeidelsen av standarder, blant annet igjennom NORSOK arbeidet og slik sett har gode muligheter til å påvirke innholdet i standardene. For det andre var det bred enighet i næringen at det skulle henvises til standarder når regelverket gikk fra å være preskriptivt til funksjonelt.

Utvalget foreslår videre en ytterligere harmonisering av nasjonale regelverk, uten å peke på hvordan dette i så tilfelle skulle la seg gjennomføre. Etter vår vurdering måtte dette i så tilfelle skje som følge av overnasjonal styring; eg i regi av EU. Vi vil imidlertid peke på at operatørene og rederne selv har muligheten for å tilrettelegge for bedre mobilitet av innretninger over sokkelgrenser gjennom aktiv bruk av den etablerte "IADC-template".

IADC-templaten tar utgangspunkt i at et åpnere nordsjømarked må forutsette en helhetlig ivaretagelse av alle de respektive lands krav, noe som for øvrig også vil være i samsvar med utvalgets mandat om å opprettholde sikkerhetsnivå i virksomheten; en tilnærming som vi forstår forøvrig brukes av enkelte andre aktører i virksomheten med hell.

Enkeltpunkter i rapporten

Som nevnt, viser rapporten til kostnadene forbundet med krav til sikkerhet og arbeidsmiljø, uten særlig hensyn til nytteverdien av disse kravene. Støykravene nevnes som et eksempel på særnorske krav som kan medføre "betydelige merkostnader". For Petroleumstilsynet er problematisering av

kostnader ved støykravene vanskelig å følge opp uten at hensynet til beskyttelse av arbeidstakerne fra støyskader også blir et tema. Ekspertgruppen problematiserer for eksempel også kostnader forbundet med sikkerhetskrav til bore- og brønnrelatert utstyr, herunder BOP på et tidspunkt der næringen er mobilisert for å redusere brønnkontrollhendelser på norsk sokkel, innarbeide erfaringer etter Deepwater Horizon- og Montaraulykkene, samt skape nødvendig tillit til at petroleumsvirksomheten kan drives forsvarlig.

Ekspertgruppen anbefaler en revisjon av krav til formell kompetanse til bore- og brønnpersonell fordi krav til formell kompetanse vurderes å hindre tilgang til kompetent personell generelt og av utenlandsk personell spesielt. Begrunnelse for ekspertgruppens anbefaling er noe uklart, idet Norsk olje&gass (tidligere OLF) sin retningslinjene 024 allerede i dag har regler for avviksbehandling som sikrer en anerkjennelse av realkompetanse. Ekspertgruppens forslag synes dessuten å gå på tvers av Norsk olje&gass/Rederiforbundets tidligere erkjennelse av behovet for et langsiktig perspektiv på utdanning generelt og behovet for et høyt ambisjonsnivå for en personellkategori som er sikkerhetskritisk, dvs kritisk både av hensyn til personell, ytre miljø og de store økonomiske verdier som brønner representerer. Vi registrerer at ekspertgruppen problematiserer at kompetansekravene er særnorske, mens de kan anses som en viktig referanse for å få til et nødvendig kompetanseløft, gjennom det bore- og brønnrelaterte samarbeidet i Nordsjøbassenget og i det øvrige internasjonale samarbeidet som følger opp erfaringer fra oljeutblåsninger de siste årene.

Rapporten peker på at det er få flyttbare innretninger som pr i dag befinner seg utenfor norsk sokkel som er ledige eller tilpasset aktiviteter på norsk sokkel. Rapporten fremhever også at det ikke er funnet dokumentert at kostnader for regelverkstilpasninger er redusert siden 1999, til tross for at det er utført et betydelig arbeid på området. Utvalget foreslår likevel å nedsette en ny arbeidsgruppe som kan arbeide videre med å unngå at fordyrende særnorske krav hindrer et mer åpent marked for Nordsjølandene. Petroleumstilsynet vil sterkt fraråde at det nedsettes et slikt utvalg. Etter vår mening har det ingen hensikt å opprette en slik gruppe før næringen selv har identifisert mer konkrete forbedringspunkter.

Avslutningsvis ser vi at til tross for alle problemstillingene som drøftes i utvalgsrapporten så vil riggkapasiteten øke betraktelig på norsk sokkel de neste to-tre årene. Det vil være en felles og viktig utfordring for alle aktørene å sikre nødvendig kompetanse og kapasitet til å operere disse.